

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

87. ரமண வைபவம்

(இசைப்பாட்டு)

*யாழ்மூரிப் பண் (அடாண்)

திருச்சிற்றம்பலம்

*மாதர் மடப்பிடியும்—என்னும் தேவாரப் பண்.

Devaram

திருத்தருமபுரம் (Sambandar)

மாதர்ம டப்பிடியும் மட வன்னமு மன்னதோர்
நடை யுடைம் மலைமக டுணையென மகிழ்வார்
பூதவி னப்படைநின் றிசைபாடவு மாடுவ
ரவர்படர் சடைந்நெடு முடியதொர் புனலர்
வேதமொ டேழிசைபா டுவ ராழ்கடல் வெண்டிரை
யிரைந் நுரை கரை பொரு துவிம்மிநின் றயலே
தாதவிழ் புன்னை தயங் கும லர்ச்சிறைவண்டறை
யெழில் பொழில் குயில் பயில்தருமபு ரம்பதியே.

திருவேட்டக்குடியை வணங்கிய ஆளுடைய பிள்ளை யார் திருத்தருமபுரத்தை
அடைந்தபோது , திருநீலகண்ட யாழ்ப் பாணரது தாய்வழிச்சுற்றத்தார் அனைவரும்
அவரை எதிர் கொண்டு வணங்கினார்கள் . பாணனார் , `சுவாமிகள்
திருப்பாடல்களை யாழிலிட்டு வாசிக்கும் புண்ணியப்பேறு பொருந்தினேன் ` என்று
புகன்றார் . அவர்கள் , `நீர் யாழில் இட்டு வாசிப்பதால் தான் அப்பாடலின் சிறப்பு
உலகத்தில் பரவுவதாயிற்று ` என்றார்கள் . இதனைக் கேட்ட பாணர் மனம்
நடுநடுங்கி அவர்கள் உண்மை உணர்ந்து உய்யவேண்டும் என்ற திருவுள்ளத்தால்
சம்பந்த சுவாமிகளின் திருவடியை வணங்கி ` யாழில் அடங்காத திருப்பதிகம்
ஒன்று அருளிச் செய்யவேண்டும் ` என்றுகேட்டுக் கொண்டார் . பிள்ளையார்
மக்களது கண்டத்திலும் யாழிலும் இசை நூலில் சொல்லப்பட்ட
எல்லாமுயற்சியிலும் அடங்காத ` மாதர் மடப்பிடி ` என்னும் இப்பதிகத்தை

அருளிச்செய்தார் . பாணர் இதனை யாழிலிட்டு வாசிக்கத் தொடங்கி முடியாமை கண்டு , மனம் உளைந்து , ` இக்கருவியன்றோ இவர்களுக்கு இத்தகைய எண்ணத்தை அளித்து என்னையும் ஈடழித்தது ` என , அதனை உடைக்கப்படுக்கார் . பிள்ளையார் அதனைத்தடுத்து ` ஐயரே ! சிவசக்தியின் திருவிளையாட்டெல்லாம் இக்கருவியில் அமையுமோ ? முடிந்த அளவு முயறலே முறை ` என்று அமைதிகூறி , யாழை அவர் கையில் தந்தார் . அதனால் இப் பதிகம் யாழ் மூரியாயிற்று . (மூரி - வலிமை . யாழ்மூரி யாழைக் காட்டிலும் இசைவன்மை வாய்ந்தது என்பது பொருள்).

Ramana Sannidhi Murai

943. தாய்அவர் தந்தைஅவர் பெருந் தக்கவர் மிக்கவர்
சரா சர சக லமும் தருமொரு கருவர்
சேய்அவர் செல்வம்அவர் செழும் கல்வியர் கேள்வியர்
தினம் கனம் ஜடை உருத் திரம்உரை மறையோர்
வாய்அவர் வாழ்த்தும்அவர் மனக் கண்ணவர் விண்ணவர்
மனத் தொடு நினைத் தவர் மனமணி ஒளியாய்
மேயவர் வேங்கடவர் மிகு மெய்த்தவர் வித்தகர்
வியன் பெரும் பயன் தரும் தயவுறு நயவரே. 1

944. விஞ்சிய அத்துவித அநு பூதியர் மேதையர்
வெளி மயத் தெளிஉணர் ஒளிர்தரும் உளவர்
எஞ்சிய மெய்ப்பொருளார் எமக்கு எய்ப்பினில் வைப்பினர்
இறை அவர் குறை இலர் இசைகெழு ரமணர்
அஞ்சிய ஆருயிர்கட்கு அப யம்தரு சுந்தரர்
அறி வரு பெரு மையர்அழிவறும் அமுதர்
கொஞ்சிய மென்மொழியாள் வளர் கூடுநு ஆறுஉடைக்
குளிர் ஜடைக் கட வுளர் குவலய வரதரே. 2

945. கண்ணுறு வார்மலக்கம் கடி ஒண்கதிர்க் கண்ணுதல்
கடல் கடை கடு விடக் கறைமிடறு உடையார்
பெண் உமை அஞ்சமலை பெயர்த் திட்ட அரக்கனைப்
பிழை உணர் வறஅடர்த்து அருள்புரி பெரியார்
தண்ணுமை இன்னருவி தழங் கும்ஒலி விம்மலிற்
தட பட தட பட தடபட வெனவே
எண்ணுறு வார்பழவல் வினை ஏங்குறப் பாங்குற
எதிர் குதிர் முழை யழை இசைமலை ரமணரே. 3

946. தாமரை வைகுபொய்கை மலர்ந் தான்நிகர் மேனியர்
சது மறை உப நிஷப் பொருள்தரு மொழியர்
பூமரு வுந்திருமார் புணர் எண்புயர் பண்புஉயர்
புனை கழல் களும்அவர் புனைமுடி எனலாம்
நீர்மரு வுஞ்ஜடைவே னியர் நேரியர் சீரியர்
நிதி கதி நினை பவர்க்கு இனிதருள் நிமலர்
பார்மரு வும்திருவேங் கடப் பண்ணவர் புண்ணியப்
பரி சனர் புரி வன பரசிவப் பணிகளே. 4

947. அன்னிய நாட்டம்அறப் பர மாத்மநாட் டம்உறும்
அதி சயம் அதி சயம்அடைவதி சுலபம்
நின்னியல்பு என்னியல்பு என்று ஒளிர் சின்மயத் தன்மயர்
நினை பவர் அநு பவ நிசரத சொருபர்
இன்னிசை யாழ்முரிப்பண் இல யத்தொடு இசைக்கெனும்
ரம னிய பத சுகர் தொழுதெழு கழலர்
மன்னிய மாண்புதரு சிவ மாதவர் ஆதவர்

மலர் முக தரி சன மகிழ்வொடு புரிநரே. 5

948. பொத்தக ஞானம்ஒரு பொரு ளன்றுஎன நன்றுஉணர்
புல வரே நில வரை அருள் பெற உரியர்
எத்தக நின்றிடுமெய்ப் பொருள் அத்தக நிற்பவர்
இத யமுற்று இலகு அறி வெனும்எழில் உருவர்
வித்தக முக்திதரு பர வேங்கடர் தீங்கடர்
வெடிக் குரல் விடைக் கொடிஇறைவர்வெல் கழல்வாய்ச்
செத்துஅக மாய்ந்து அறவே மனச் சேஷ்டைந சித்தவர்
சிவ மயச் சிதம் பர ரகசியம் அறிவரே. 6

949. மங்கல நல்லடியார் மனம் மல்கவ முங்கவே
வர வொடு செல வும்இல் வளமிக உடையார்
பைங்கம லத்துறைபார்ப் பன வாதியைக் காதிய
படு தலை யிடு பலி பரிவொடு மிசைவார்
பிங்கல வண்ணர்அருள் பெறில் பேதையர் மேதையர்
பிதிர் மதிக் கதிர் நதி பொ துளிய ஜடையார்
எங்களை ஆண்டுஇனிதே எமக்கு இன்னருள் பண்ணிய
எதி வார் துதி குரு பரசிவ ரமணரே. 7

950. ஆங்கடன் இன்னதெனத் தமது ஆருயிர் வாழ்வகை
அடி வழி படு தொழில்அயர்வறும் அடியார்
ஊன்கட வும்மயல்சேர் உணர்வுஓய்ந்திட ஓர்மொழி
உரை செயஅவ ருணர் வுடன்அக முகமாய்
யான்கெட ஏனையிரண் டிட மும்கெட எஞ்சிய
இயல் பெறு சிவ கதி உயல்உற அடைவார்
வேங்கட நாதர்எனை மிக ஆளுடை வித்தகர்
விதி மதி யது முதல் இருள்கடி வினையரே. 8

951. சீர்வளர் தேசமிகத் திகழ் தேசிகச் செம்மலார்
சில பல கலை சொலி இலகுசந் நிதியார்
நீர்வளர் கங்கைஜடை நிகழ் வித்தவர் மெய்த்தவர்
நிசி யொடு பக லறு நெடுநில இறைவர்
பார்வளர் செல்வமும்விண் பரி பாலகர் செல்வமும்
பலி கொளும் அவ ரடி யவர்கொள நினையார்
ஊர்வள முற்றுஒளிர்ந்தன் உளம் மீக்குயர் பாக்கியர்
உணர் பவர் நுகர் சுக ரமணிய சொருபரே. 9

952. ஒன்பது வாயிலுடல் உழை யுற்றதொரு ஆருயிர்
பொளந் குடப் புன லென வொழுகுறு முனமே
மன்பது உய்யவழி உரை சீர்த்திய மூர்த்தியாய்
மகி தல மவ தரி மறைமுதல் பொருளோன்
இன்பதுன் பங்கள்இலா இறை எம்பிரான் தம்பிரான்
எழு மையும் அடி யவர்க்கு இனிதுசெய் ரமணன்
தன்பது மக்கழலே சரண் மிக்கது வாம்எனத்
தவ முயல் சிவ மயத் தலைவர்எம் தலைவரே. 10